

sig i Anledning af denne Beskatning. Ogsaa for Aktieselskabernes Vedkommende er vi gaaet frem efter det samme Princip, idet vi har ment, at de ikke skulde kunne beskattes, medmindre de har givet et Udbytte, der svarer til mindst 5 pCt. af Aktiekapitalen, og Merindtægten yderligere overskrider 1 pCt. af Kapitalen.

Vi gaar altsaa betydelig lavere end den højtærede Minister. Vi tager betydelig flere af de ekstraordinære Indtægter med, og det kan vi godt gøre, naar det drejer sig om egentlige Krigsindtægter, saadanne Indtægter, om hvilke Skatteyderne ikke kan paavise overfor Skattemyndighederne, at de intet har med Krigssituationen at gøre. Det er meget rimeligt, at man gaar noget længere ned; thi hvor det gælder ganske ekstraordinære, ved Krigssituationen fremkomne Indtægter, kan man meget godt betale, i hvert Fald naar ens Merindtægt kommer over 5,000 Kr., og Skattepligten bør ikke først indtræde, naar den gaar over 9,000 Kr. En Følge af den herved forårsagede fra den højtærede Ministers Forslag forskellige Bygning af vort Forslag vil, tror jeg, blive, at man faar mindst lige saa stor en Indtægt, jeg tror endogsaa en større Indtægt, til Trods for Begrænsningen til Krigsindtægterne, end den højtærede Minister vil kunne faa gennem sit Forslag.

Dette er altsaa det eneste Punkt — men ganske vist et vigtigt Punkt — i hele Komplekset af Lovforslag, hvor vi ikke har kunnet enes med Udvalgets Flertal. Jeg vilde nu ansæ det for overordentlig ønskeligt, at man hurtigt kunde naa til et Resultat med Hensyn til disse Lovforslag. Det er derfor mit Haab, at man i de faa Dage, der staar tilbage af Samlingen, vil kunne komme over ogsaa denne Meningsforskel, saaledes at vi om faa Dage kan have disse Love vedtaget. De giver en Indtægt, som er nødvendig for at afholde Renter og Afdrag af det store Statslaan, der er stiftet, og gennem den overordentlige Indkomstskat giver de et Tilskud til vore Indtægter i øvrigt, som vi i allerhøjeste Grad vil have Brug for under den stærke Vækst af Krigsudgifterne, en Vækst, som vi desværre endnu langt fra er ved Enden af.

Schovelin: Maa jeg først gøre en Bemærkning med Hensyn til Forslag til Lov om Ændring i Lov om Arveafgift, da jeg ikke har haft Lejlighed til herom at fremsætte nogen Udtalelse i Betænkningen. Fra vor Side er det ledende Synspunkt

det, at Arveafgiften er mindre end nogen anden Afgift egnet til at benyttes ved en saa ekstraordinær Lejlighed som nærværende, ligesom det overhovedet maa anses for uheldigt, at der fremkommer Forandringer i Arveafgifterne med faa Aars Mellemlum. Jeg har imidlertid ikke villet stille noget som helst Forslag derom, idet man fra vor Side er af den Mening, at selv om vi havde Flertal her i Tinget, burde vi ikke derfor forhindre, at Forslaget kom op til Landstinget, idet Regeringen selvfølgelig har Krav paa, at dens Skattelovforslag kommer til samlet Behandling i det andet Ting. Hvis jeg ikke havde staaet paa denne principielle Betragtning, vilde det for mig have været naturligt at gaa nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder, idet flere af de foreslaaede Satser efter vor Mening er meget for høje.

Med Hensyn til de tvende andre Lovforslag er Forholdet jo dette, at vi nu er saa langt henne i Rigsdagssamlingen og, jeg tør vel ogsaa sige, saa langt henne paa Dagen, i hvert Fald saa langt henne i den Tid, der fornuftigvis kan anvendes til disse Lovforslags Behandling, at der maa iles dermed for visse Aarsagers Skyld, og jeg skal derfor ganske modstaa den Fristelse, jeg ellers havde til at dvæle nærmere ved den principielle Løsning, der er foreslaaet fra Regeringens Side. Hvad Formueskatten angaar, har jo den højtærede Finansministers Parti forladt ham. Jeg synes, det var en udmærket Idé ved denne Lejlighed kun at holde sig til Formueindtægterne, og da jeg altsaa er af en mere trofast Natur end den højtærede Ministers Parti, er jeg blevet staaende paa Regeringens Standpunkt. I det hele mener jeg, at man bør vise den til enhver Tid siddende Regering den størst mulige Hensynsfuldhed. Det forekommer mig imidlertid, at der ud fra Ministerens eget Standpunkt maa kræves en Tidsbegrænsning. Man ønsker jo ikke at indføre en permanent Forandring i Formue- og Indkomstskatten. Ogsaa af den Grund er jeg uenig med Venstre i Ønskeligheden af at faa indført en samtidig Forøgelse af Indkomstskatsatserne, at vi derigennem maaske kunde komme til en permanent Indtægtsskatforhøjelse. Jeg vil gerne have den størst mulige Sikkerhed for, at den samlede Overvejelse af vor Skattelovgivning, som vi om faa Aar staar overfor, virkelig bliver tilstrækkelig effektiv. Man har peget paa, at Forhøjelsen af Indkomst- og Formueskatten havde det særlige Formaal at tjene til Sikring af